

**МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ У ТРЕТЬОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ

**Тези доповідей
державної студентської наукової конференції**

**«СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ
ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ»**

20–21 березня 2014 року

**Біла Церква
2014**

Даниленко А.С., академік НААН, ректор, голова оргкомітету;
Новак В.П., д-р біол. наук, перший проректор, проректор
з навчально-методичної та виховної роботи;
Сахнюк В.В., д-р вет. наук, проректор з наукової та інноваційної
діяльності, заступник голови оргкомітету;
Хахула Л.П., канд. пед. наук, начальник відділу навчально-
методичної та виховної роботи;
Івасенко Б.П., канд. вет. наук, декан факультету ветеринарної медицини;
Олешко О.Г., канд. с.-г. наук, голова НТТМ університету;
Тирсина Ю.М., канд. вет. наук, координатор НТТМ факультету;
Сокольська М.О., зав. редакційно-видавничого відділу,
відповідальний секретар;
Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник відділу науково-дослідної
та інноваційної діяльності;
Білан А.В., канд. вет. наук, директор наукової бібліотеки.

Сучасні проблеми ветеринарної медицини: Тези доповідей державної студентської наукової конференції. – Біла Церква, 2014. – 159 с.

У збірнику висвітлені сучасні проблеми ветеринарної медицини та шляхи їх вирішення.

ферментні препарати, пробіотики, пребіотики, підкислювачі.

Кормові ферменти – це біологічно-активні речовини, які регулюють споживання і перетравність корму, продуктивність і якість продукції. Вони не впливають безпосередньо на мікрофлору кишківника, але вони позитивно діють на корми. Ензимні композиції руйнують некрохмальні полісахариди клітинних оболонок, роблячи крохмаль та білок зерна більш доступним для травної системи тварин. Ферменти – природні каталітичні речовини, що впливають на основні обмінні процеси в організмі тварин (птиці та свиней). Їх застосування сприяє ефективній підготовці й засвоєнню кормів в організмі тварин та їх здешевленню до 10%. Це глюкаваморин П10Х, пектавамарин П10Х, амілосубтилін Г3Х, целовіридин Г20Х, МЕК СХ–1, пуріветин, ровабіон Ексель АП, кемзацим та ін. До ферментних препаратів нового покоління відносяться Оллзайм ССФ – суміш ензимів, одержаних шляхом твердофазної ферментації з використанням культури гриба *Aspergillus niger* (використовується для курей-несучок). Добавка «Мацераза» збільшує середньодобові прирости свиней на 7,6–15,6%. Ці добавки застосовують у раціонах із підвищеним на 35–65% вмістом сирової клітковини. Санфейз W та Санфейз С – ферментні композиції на основі ксиланази з добавкою – глюканази, целлюлази і маннанази та ін. Застосовується в раціонах свиней і птиці на основі пшениці й кукурудзи з шротами соняшника і сої. Лізоцим 50 – кормовий фермент, що застосовується у свинарстві, птахівництві та скотарстві для зміцнення імунітету, підвищення резистентності організму, захисту від бактеріальних захворювань і прискорення темпу росту.

Кормові добавки слід віднести до біологічно активних речовин, які балансують елементи живлення та регулюють продуктивність і здоров'я тварин.

Набільше розповсюдження мають комбіновані кормові добавки, до складу яких входять декілька біологічно активних речовин. В альтернативу антибіотикам, використання яких в останній час заборонено і їх випуск значно зменшено, в системі годівлі свиней нині використовується чотири групи препаратів: кормові ферменти, пробіотики, пребіотики та кормові підкислювачі. Найбільша кількість сучасних кормових добавок застосовується у годівлі птиці.

УДК 619:615.015.32

МОСТОВА А.С., студентка 3 курсу

Науковий керівник – **ПІДБОРСЬКА Р.В.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ВИКОРИСТАННЯ ГОМЕОПАТИЧНИХ ЗАСОБІВ У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ

За останні роки у ветеринарній медицині значно зросла потреба у методах лікування, які б не виявляли токсичного навантаження на організм тварини, були високоефективними та безпечними. Серед таких методів вагоме місце займає гомеопатія. Гомеопатичні препарати є безпечними для тварин, не накопичується в органах і тканинах, при дотриманні правил застосування можуть

використовуватись навіть в період вагітності, лактації та в перші дні життя.

Використання гомеопатичних препаратів у ветеринарній практиці має ряд переваг та особливостей:

- не виявляють побічних та небажаних проявів;
- призначення препаратів базується, у першу чергу, не на конкретному діагнозі захворювання, а на сукупності симптомів, що є однією із визначальних рис гомеопатичного методу лікування;
- гомеопатичні препарати дають можливість лікувати організм у цілому, а не регулювати діяльність окремих органів чи систем;
- гомеопатичні препарати виготовляють з екологічно чистої сировини, у переважній більшості випадків природного походження, що максимально наближує лікарський засіб за своїми біологічними властивостями до організму тварини;
- гомеопатичні препарати не накопичуються в організмі і, відповідно, не можуть потрапити у продукти харчування тваринного походження, тому їх вважають повністю нешкідливими для споживачів;
- гомеопатичні препарати доцільно використовувати у комплексі з алопатичною терапією, що призводить до швидшого одужання та зниження негативного впливу сильно діючих речовин.

Таким чином, дані літератури та практичний досвід використання гомеопатичних препаратів у закордонній ветеринарній медицині показав, що даний напрямок є перспективним і повинен займати своє вагоме місце у лікувальній практиці.

УДК 619:615.21+615.322/.327.633

КУЗЬМНА О.В., студентка 3 курсу

Науковий керівник – **ПІДБОРСЬКА Р.В.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

АТРОПІН, ЯК ПРЕПАРАТ СМЕРТЕЛЬНО ОТРУЙНИХ РОСЛИН

Атропін – алкалоїд, який міститься в деяких рослинах, таких як: беладонні (красавці), блекоті чорній, дурмані звичайному. У медичній практиці застосовують препарати цих рослин: екстракт беладони і атропіну сульфат.

Алкалоїди – це складні гетероциклічні сполуки, за допомогою яких відбувається перетворення і збереження азоту в рослинах (їх називають також азотовмісними сполуками). Вміст їх в рослинах невеликий (від 1–2% до тисячної долі відсотка). Кількість алкалоїдів та їхній склад неоднакові не тільки в різних видах рослин, а й у різних частинах однієї рослини. Найбільше їх у плодах, листі та корінні рослин – від слідів до 2–3, дуже рідко вміст алкалоїдів може досягати 10–15%. Майже всі алкалоїди мають високу біологічну активність, що обумовлено їхньою захисною функцією в рослинах. Це нелеткі, гіркі на смак, фізіологічно і фармакологічно дуже активні, часом отруйні або діють як наркотики.